

Bàsquet tècnic i de talent o bàsquet físic de gimnàs?

Grup de Debat amb experts vinculats al bàsquet - Barcelona, 20 de març de 2023

Federació Catalana
de Basquetbol

Grup de Debat

Federació Catalana
de Basquetbol

La Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) i l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol (ACEB) van reactivar el passat diumenge 20 de març del 2023 el Grup de Debat, una iniciativa que es va veure interrompuda per culpa de la pandèmia. Emmarcades dins el Centenari del Bàsquet Català (1923-2023), les reunions d'aquest grup d'experts passen a formar part del calendari d'actes previstos per a aquest 2023.

“La pandèmia va interrompre una iniciativa que vam començar amb molta il·lusió. Aquest és un any molt important per a nosaltres i poder reactivar aquesta activitat és un orgull. El Grup de Debat reuneix gent amb molta experiència i la casa del Bàsquet Català és el millor lloc per acollir una iniciativa d'aquest tipus. Obrir la Federació a idees i col·laboracions entre diferents agents del bàsquet és una manera d'enriquir-lo”, diu **Ferran Aril**, president de l'FCBQ.

L'origen d'aquesta iniciativa resideix en la inquietud d'Eduard Portela, president d'honor de l'ACB, i d'Àngel Palmi, director esportiu de la FEB durant 22 anys, de tenir un espai per conversar, parlar i debatre de bàsquet, de manera periòdica.

“L'objectiu d'aquesta trobada és que a partir d'un tema central puguem contrastar les nostres opinions i experiències, com si ens haguéssim trobat

per prendre un cafè, amb naturalitat i sinceritat. Aquest és un grup obert a totes les persones per qui el bàsquet és una part molt important de les seves vides”, assegura **Portela**. “La voluntat del president Aril és que aquest Grup de Debat formi part dels actes del Centenari, però que després tingui continuïtat. Es tracta d'una formació permanent que reforça el nivell de qualitat del bàsquet català”, explica **Palmi**.

En aquesta ocasió, el tema plantejat per generar debat va ser el següent: 'Bàsquet tècnic i de talent o bàsquet físic de gimnàs'. El debat va estar moderat per Àlex Gozalbo, responsable de Formació de l'FCBQ, i va comptar amb la participació de professionals del prestigi de Xavier Rodríguez, Mireia Capdevila, Joan Albert Cuadrat, Josep Claret, Jordi Martí, Maria Planas, Joan Creus, Salva Maldonado, Joan Ramon Tarragó, Miquel Nolis, Ricard Casas, Joan Vives, Manolo Flores, José Antonio Martín Bertran, Julián Felipe, Ferran Márquez, Montse Vicent o Valeri Malagelada.

“Aquest punt de trobada és una excusa perfecta per reunir entrenadors i entrenadores amb opinions molt interessants. Des de l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol ens interessa sumar sinergies que siguin beneficioses per al nostre col·lectiu, que sempre ha demostrat interès per la formació continuada”, resumeix **Peña**.

Jordi Martí

*Director esportiu
del Joventut Badalona*

Nosaltres intentem fer arribar joves al primer equip, però és molt difícil perquè el nivell físic que es necessita és molt gran. Això passa a l'elit, però també a la formació, on ens esteu confonent molt perquè estem perdent el guió de com formar. Estem traslladant les imatges de jugadors molt físics al planter. Ens estem equivocant perquè es potencia competir als campionats i no formar amb tranquil·litat.

Tal com es juga actualment, el físic està per sobre del talent. Hi ha pocs jugadors capaços de fer bàsquet sense força prèvia al talent. Es permet jugar així i el nivell de contactes és molt alt. Als clubs ens costa fer arribar jugadors joves de talent. Això ha passat sempre, però ara s'ha accentuat.

Maria Planas

*Exentrenadora,
Hall of Fame de la FIBA*

El talent s'ha de potenciar i hem de ser capaços de trobar-li el seu espai perquè es desenvolupi sobre el parquet. El bàsquet actual és molt físic, però per a mi la formació ha de posar l'accent en el talent. És important aprendre a llegir bé el que passa a la pista.

El bàsquet tècnic és molt important, especialment en noies. El treball físic s'ha d'ajustar a l'edat de les jugadores. Si no es fa un treball adequat, hi pot haver conseqüències.

Montse Vicent

Entrenadora

En formació tenim un país que no el valorem prou. La creativitat dels nens i de les nenes és molt gran, però no l'aprofitem. Els joves veuen el bàsquet d'elit a la televisió i agafen aquells jugadors com a referents per imitar-los. Els entrenadors han d'intervenir.

Molts dels grans creadors de joc perden la seva creativitat. M'agradaria que no és perdés la creativitat i és per això que han d'haver-hi bons entrenadors a la base que la potenciïn. Hem de fer pensar els nens. Si no, matem el talent. Cal respectar l'edat biològica del nen i massa sovint avancem el treball físic que li tocava fer. Això ens pot portar a cremar els jugadors.

D'esquerra a dreta: Estany, Rodoreda, Gelabert, Moncho, Ramis, Alberich, Rodríguez i Prat (capità). Barcelona, 25 de març de 1927.

Josep Claret

Exentrenador

El patró es repeteix. La condició física dels jugadors ha millorat. Les noves generacions estan més ben alimentades, fan més activitat física i obtenen millors resultats. En les etapes de formació, els jugadors que són forts físicament són més resolutius. Això passa en tots els esports. Els jugadors de talent es troben en què tenen un tap per arribar a l'elit.

El paper de l'entrenador és clau per potenciar cada jugador. Si no tenen minuts, no evolucionen. L'aplicació de les regles condiciona que els entrenadors busquin el físic. Això va lligat al resultat.

Manolo Flores

Exjugador i Exentrenador

El bàsquet actual ha agafat un camí en què s'aposta pel físic. La clau és desxifrar si aquesta ha de ser la línia de treball i qui ho ha de determinar. Els clubs volem tenir jugadors molt tècnics amb bon físic.

Els àrbitres han de marcar fins on es pot utilitzar la força i el físic durant els partits. Ara hi ha molts contactes que no es xiulen i els jugadors interpreten que han de ser molt més físics.

Miquel Nolis

Exentrenador

El talent és la capacitat que té una persona per excel·lir en una activitat determinada i comença per la condició física natural. Si el jugador té talent físic natural, en quatre anys de treball n'hi ha prou per arribar a jugar a l'elit. El talent també és físic. No es pot confrontar el talent amb el físic. L'alçada i la velocitat sempre han condicionat el joc. La qualitat física et pot apropar a excel·lir en el bàsquet. Hi ha jugadors que poden entrenar-se durant hores i hores, però necessiten una habilitat tècnica. El talent et permet amb treball aconseguir millors resultats.

El conjunt de l'habilitat física natural, de l'entusiasme, de la capacitat de sacrifici, de l'esperit de treball i l'educació que rep acaba conformant el talent. El models que els nens veuen a la televisió influeixen. La possessió de 24 segons condiciona el joc i fa que sigui molt més rendible jugar de manera física.

Àngela Tubau, Mercè Castellort, Carme Suranyes, Maria Morros, Antònia Jerez, Aminda Valls, Contxita Torres. Barcelona, 1934.

Mireia Capdevila

Responsable Seleccions de l'FCBQ

El bàsquet de formació també ha accentuat la tendència a buscar el mateix bàsquet físic, ràpid i amb contacte que es veu a l'elit. El debat ens si ens estem equivocant, però la tendència és aquesta. En categories de formació, els jugadors o les jugadores que no tenen tan desenvolupat el físic només poden sobreviure si tenen un coneixement del joc molt elevat. Fa uns anys això no era així.

Una altra tendència és integrar la millora física en el treball del dia a dia. No s'entén una cosa sense l'altra. Els equips que tenen la sort de poder escollir els seus jugadors i jugadores, la seva confecció passa per buscar un talent físic més desenvolupat. L'ideal és trobar gent amb potència física que sigui intel·ligent i que domini el joc. És el jugador/a integral.

Joan Albert Cuadrat

*Vicepresident de l'ACEB
i responsable de Senda Formació*

Hem de definir de quin talent estem parlant. Si parlem d'oportunitats, és un tema de percentatges. Quant més capacitats tens, més oportunitats tens d'arribar a l'elit. Hem de pensar quins tipus de competició volem. Si una en què hi estiguin els jugadors de més talent, tinguin el cos que tinguin, o una altra amb els jugadors amb millor físic, interpretin el joc com l'interpretin. Si només volem prioritzar el talent físic, som un país on no brillen en aquest aspecte. Haurem d'assumir que la presència del jugador nacional anirà minvant. En aquest cas, el jugador racialitzat guanyaria protagonisme.

El jugador, l'entrenador i l'àrbitre copien el que veuen a la televisió, però no tenen ni l'experiència ni el coneixement del joc per saber-ho gestionar. El que acaba sortint perdent és l'infant. Alguns clubs no tenen paciència per invertir temps en l'evolució dels jugadors i busquen un resultat més immediat.

Joan Vives

Psicòleg del Centre d'Alt Rendiment

El debat no pot ser entre talent i físic perquè no volem renunciar a tenir les dues vessants. No hem de parlar de talent o físic sinó de talent i físic. Si a les capacitats tècniques i d'entendre el joc hi podem sumar la capacitat física, millor.

Ferran Márquez

*Entrenador i director de la
Fundació Aíto García Reneses*

El talent físic sempre ha existit, però els clubs prioritzen ara la qualitat física a la tècnica. Això passa en totes les categories. En el bàsquet femení no és tan evident i les noies encara juguen a bàsquet com ho feien els nois abans.

El jugador de bàsquet millora tècnicament en l'1x0. Costa veure jugadors que passin bé la pilota o sàpiquen llegir bé on hi ha l'avantatge.

Fernando Muscat, Fernando Font, Armand Maunier, Martínez, a sota Mitchel, Brotons i Tomàs. Entrenador: Marià Manent Sala Price, Barcelona, 28 de març de 1935.

Ricard Casas

Entrenador

El talent és com un jugador s'expressa, com entén el joc. Hi ha jugadors que necessiten més temps que d'altres. El procés de l'aprenentatge no és igual per a tots. L'interès s'està menjant la consciència. El treball físic fa temps que es va integrar i, per tant, no té sentit que l'entrenador i el preparador físic es discuteixin. Han de treballar conjuntament per desenvolupar tots els àmbits.

Quan parlem de jugadors, hauríem de parlar d'atletes. Cada jugador té unes virtuts diferents. Les proporcions canvien. El talent més important és l'emocional, que és el definitiu. El poder emocional hauria de tenir més importància que el tècnic, el decisonal o el físic. Hi ha pocs clubs que tinguin identitat de formació.

Julián Felipo

Redactor de Mundo Deportivo

Crec que cal diferenciar entre el bàsquet físic i el bàsquet de contacte. L'evolució antropològica ens porta a trobar físics d'esportistes cada vegada més forts, alts i ràpids. Això és inevitable i porta el bàsquet a ser més ràpid i dinàmic. El problema és que el bàsquet de contacte ho priva. Els criteris arbitrals han anat variant molt. A la NBA, per exemple, quan ha canviat el criteri de contacte, el joc ha canviat molt.

Al bàsquet universitari hi ha equips que triomfen jugant amb un estil de bàsquet diferent, apostant per jugar sense la pilota a terra.

Valeri Malagelada

Director Esportiu

Els entrenadors decideixen quin % del seu temps dediquen a treballar cada concepte. Cada vegada es treballa més la defensa i menys la tècnica. El talent físic s'està imposant al tècnic.

La societat, no només el bàsquet, li està donant molta importància al físic. Abans, tots els jugadors eren necessaris, però en algun moment hem perdut el nord. Els entrenadors tenen la potestat d'aportar pel jugador físic que et farà guanyar el partit o pel que té opcions d'arribar a l'elit. El que acaben arribant són els que tenen mentalitat competitiva i un entorn familiar adequat.

Roser Llop amb la Selecció Catalana contra Iugoslàvia, Figueres, 8 de juny de 1982

Anna Junyer amb la Selecció Catalana contra Iugoslàvia, Figueres, 8 de juny de 1982

Joan Ramon Tarragó

Preparador físic

No crec en què el físic hagi de ser el protagonista, però cada vegada exigim més i ho fem des de més avall. Es van a buscar jugadors d'altres països només per la seva antropometria, que a curt termini és determinant.

En formació, el treball integral ha de ser primordial. Per aconseguir-ho, el físic no ha de ser protagonista. Primer hem d'ensenyar a jugar a bàsquet, però per aconseguir-ho també hi ha una part física.

Salva Maldonado

Entrenador

La societat actual evoluciona i els jugadors i les jugadores són més atletes que fa uns anys. El tipus de joc també ha anat canviant i nosaltres no podem anar en contra. El físic condiciona molt el joc, però per jugar a bàsquet el cervell és clau. Hi ha habilitats tècniques que t'ajuden i el talent físic és una d'aquestes parts. En les categories de formació és més evident.

No hem de triar entre físic i talent, la formació ha de ser integral. Els jugadors que tenen menys habilitats acostumen a desenvolupar més el cap. Molts dels que són més físics es van quedant pel camí. Tothom vol competir per guanyar, sigui la categoria que sigui, però ens enganyem si pensem que es pot fer només amb un bon físic. El bàsquet ha evolucionat cap al contacte físic, ens agradi o no, i per tant el que jutja això, l'àrbitre, té molta importància.

José Antonio Martín Bertran

Director Arbitratge ACB

A mi m'agrada fixar-me en altres esports, on la potència física és predominant i els equips aposten pel resultat immediat. Pel que fa als contactes, les regles del bàsquet no han canviat des de fa molts anys. Ara hi ha molt més contacte físic. Les regles no han canviat, però l'estil de jugadors i la manera de jugar sí. Un contacte il·legal que posa en desavantatge el jugador contrari és falta personal.

Cal decidir les prioritats del joc, però l'arbitratge no és el que marca les regles. Entre tots hem de decidir cap on volem que vagi el joc. Hi ha comissions tècniques que serveixen per modificar el reglament i adaptar-les a l'evolució del bàsquet. El joc sempre va per davant de les regles.

Xavi Rodríguez

Director tècnic FCBQ

Els equips busquen jugadors i jugadores de present. Pensen en jugadors que els puguin portar a guanyar un campionat concret i no en la seva evolució. La nostra voluntat seria la de trobar equilibri. El bàsquet continua necessitant jugadors amb talent que pugui construir situacions de joc.

Quan parlem de talent físic, hem d'entendre que hi ha moltes variants, com l'alçada o la velocitat. Hi ha moments en què el criteri arbitral afecta al joc. El joc s'ha d'aturar sempre que calgui. No es pot deixar jugar simplement amb el criteri de buscar la continuïtat. La gent busca resultats immediats i falta paciència.

Jael Freixanet, Cindy Lima, Núria Martínez, Laia Palau, Cristina Garcia, Marta Xargay, Laura Antoja, Anna Cruz, Georgina Bahí i Lucy Pascua. Torneig de les Nacions, 2012.

Joan Creus

Exjugador

Hem de buscar un jugador global. Tothom ha de treballar tots els aspectes, especialment en formació. El talent i la qualitat no són el mateix. Si he de triar entre talent tècnic i físic, jo apostaria per la tècnica perquè el bàsquet és molt tècnic. Hi ha pocs esports on el gest clau, el tir, tingui un component tan tècnic. La tècnica és la base de tot i requereix moltes hores. La tàctica es pot aprendre.

Els nivells del bàsquet d'elit és tant alt que els jugadors joves necessiten temps per arribar-hi. Arriba un moment en què la il·lusió dels joves per millorar desapareix quan veuen que no tenen oportunitats.

Àngel Palmi

Impulsor del Grup de Debat i exdirector esportiu de la FEB

No és que el bàsquet espanyol estigui copiant als altres països sinó que són ells els que copien el bàsquet espanyol, el masculí i el femení. La selecció dels Estats Units, per exemple, va imitar el joc col·lectiu de diferents generacions. El nivell dels nostres entrenadors està molt per sobre del de la resta del món i aquest és el salt qualitatiu.

La competitivitat dels jugadors i les jugadores catalans en totes les èpoques ha estat al màxim nivell i, tot i que el talent físic cada vegada és més preponderant, el talent tècnic sempre acaba imposant-se. Cal seleccionar i perfeccionar les habilitats tècniques a mesura que les capacitats físiques disminueixen amb l'edat.

Oriol Junyent, Enric Moragues, Pau Gasol, Àlex Mumbrú, a sota: Juan Carlos Navarro, Raul López, Jaume Comas, Roger Esteller i Roger Grimau. Entrenadors: Nino Buscató i Joan Creus. Partit Catalunya - Croàcia, Palau Sant Jordi, Barcelona, 2002.

Federació Catalana
de Basquetbol

